Implementacja Eliminacji Gaussa-Jordana w różnych wariantach

IMPLEMENTACJA SEKWENCYJNA, WSPÓŁBIEŻNA ORAZ RÓWNOLEGŁA

Cel projektu

Celem mojego projektu jest implementacja oraz analiza wydajności metody eliminacji Gaussa-Jordana w różnych wariantach, aby sprawdzić, która metoda zrównoleglenia jest najbardziej efektywna w zależności od wielkości problemu i liczby wątków.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} & a_{14} & & & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} & a_{24} & & & & a_{2n} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} & a_{34} & & & & a_{3n} \\ a_{41} & a_{42} & a_{43} & a_{44} & & & a_{4n} \\ & \vdots & & \ddots & & & \\ a_{n1} & a_{n2} & a_{n3} & a_{n4} & & a_{nn} \end{bmatrix} \quad \mathbf{X} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ x_4 \end{bmatrix} \quad \mathbf{B} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \\ b_4 \\ & \vdots \\ b_n \end{bmatrix}$$

Wstęp teoretyczny

Eliminacja Gaussa-Jordana – co to jest?
Eliminacja Gaussa-Jordana to metoda przekształcenia macierzy układu równań liniowych do postaci jednostkowej, co pozwala na łatwe wyznaczenie rozwiązań.

Charakterystyka algorytmu:

1.Normalizacja wiersza głównego – dzielenie wiersza przez wartość osiowego elementu, aby uzyskać wartość 1 w przekątnej macierzy. 2.Eliminacja elementów pozostałych w kolumnie – zerowanie wszystkich innych elementów w kolumnie osiowego elementu. 3.Powtórzenie operacji dla kolejnych kolumn aż do uzyskania macierzy jednostkowej w przypadku macierzy kwadratowej lub jej rozszerzonej wersji dla układów równań.

Złożoność czasowa:

O(n³) – oznacza, że dla dużych układów równań obliczenia są bardzo kosztowne czasowo.

Obszar stosowalności

- ▶ Implementacja eliminacji Gaussa-Jordana znajdzie zastosowanie w:
- Obliczeniach inżynierskich wymagających rozwiązania dużych układów równań (np. Matematyka stosowana czy uczenie maszynowe)
- Przetwarzanie sygnałów filtrowanie, analiza danych
- Grafice komputerowej, np. w procesach renderowania

Oczekuje się, że implementacje te znacząco skrócą czas wykonywania operacji. Eksperymentalne wyniki pokażą, jaka liczba wątków daje optymalne przyspieszenie w zależności od architektury sprzętowej.

Koncepcja zrównoleglenia

- Sekwencyjna (C++) pętla for przetwarzająca wiersze jeden po drugim
- Współbieżna (std::thread) przypisanie wątków do operacji na różnych wierszach
- OpenMP automatyczne rozdzielanie operacji wierszowych na wiele rdzeni

Wstępne pomiary dla implementacji sekwencyjnej

Testy wydajnościowe (dla sekwencyjnej wersji w C++):

Wymiar (n)	Czas obliczeń (sekundy)
10	0.0001
50	0.0023
100	0.0124
1000	1.5231
10 000	305.431

Obserwacje:

- Czas rośnie w tempie n³
- Konieczność **optymalizacji za pomocą równoległości**

Założenia projektowe

- Zakres działań obejmuje:
- Implementację trzech wersji algorytmu
- Pomiary czasów wykonania dla różnych rozmiarów macierzy
- Analizę skalowalności w zależności od liczby wątków
- Wykresy i porównanie wydajności implementacji
- Cel końcowy:
- Odpowiedź na pytanie: **Która metoda zrównoleglenia jest najbardziej efektywna?**
- Określenie optymalnej liczby wątków dla różnych przypadków

Dziękuje za uwagę

Wykonał: Dawid Garncarek